

هو السميع المجيب

متن كامل مناجاة التائبين

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

مناجات توبه‌کنندگان - مناجات اول از مناجات خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي أَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَذَلَّتِي

الهی، اشتباهات، جامه ذلت و خواری بر من پوشانیده

وَجَلَلَنِي التَّبَاعُدُ مِنْكَ لِبَاسَ مَسْكَتِي

و دوری از تو، لباس درماندگی در برم نموده

وَأَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جِنَايَتِي

و جنایت‌های بزرگم، دلم را میرانده است

فَأَحْيَاهُ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ

پس دلم را با توبه‌ای از سوی خود زنده گردان

يَا أَمَلِي وَبُغْيَتِي

ای آرزوی من، و ای مقصد و مقصود من

وَيَا سُوْأِي وَمُنْيَتِي

و ای مطلوب و ای تمنای دل من

فَوَعَزْتِكَ مَا أَجِدُ لِذُنُوبِي سِوَاكَ غَافِرًا

که قسم به عزتت، برای گناهانم جز تو آمرزنده‌ای نمی‌یابم

وَلَا أَرَى لِكُسْرِي غَيْرَكَ جَابِرًا

و برای شکستگی‌ام جز تو التیام‌بخش و درمانگری نمی‌شناسم

وَقَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ

و با انابه و توبه و خضوع به درگاهت آمدم

وَعَنَوْتُ بِالْإِسْتِكَاةِ لَدَيْكَ

و با تضرع و زاری قصد تو را نموده‌ام

فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فِيمَنْ أَلُوذُ؟

پس اگر مرا از در خویش برانی، نزد چه کسی پناه گیرم؟

وَإِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فِيمَنْ أَعُوذُ؟

و اگر مرا از آستانت برگردانی، پس به چه کسی پناه برم؟!

فَوَا أَسْفَاهُ مِنْ حَجَلَتِي وَأَفْتِضَاحِي

پس دریغا از شرمندگی و رسوایی‌ام!

وَوَالْهَفَاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَاجْتِرَاحِي.

و وای بر من، از زشتی کردار و ارتکاب گناهانم!

أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ

از تو می‌خواهم، ای آمرزنده گناهان بزرگ

وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ

و ای التیام بخش استخوان های شکسته

أَنْ تَهَبَ لِي مُوبَقَاتِ الْجَزَائِرِ

که گناهان تباه کننده ام را بر من بیخشایی

وَتَسْتَرِ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ

و زشتی های پنهان رسواکننده ام را بر من بپوشانی

وَلَا تُخَلِّنِي فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَعَفْرِكَ

و مرا در عرصه قیامت از خنکای نسیم بخششست محروم ننمایی

وَلَا تُعْرِنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَسِتْرِكَ.

و مرا از چشم پوشی و پرده پوشی زیبایت برهنه نسازی.

إِلَهِي ظَلِلْ عَلَيَّ ذُنُوبِي عَمَامَ رَحْمَتِكَ

الهی، با ابر رحمتت بر گناهانم سایه انداز

وَأَرْسِلْ عَلَيَّ عُيُوبِي سَحَابَ رَأْفَتِكَ.

و ابرهای عطوفت خویش را برای [بارش بر] گناهانم بفرست.

إِلَهِي هَلْ يَرْجِعُ الْعَبْدُ الْأَبْقُ إِلَّا إِلَىٰ مَوْلَاهُ؟

الهی، آیا بنده فراری جز به سوی مولایش بازمی گردد؟!

أَمْ هَلْ يُجِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ؟

و آیا کسی جز مولایش هست که او را از خشم مولایش پناه دهد؟

إِلَهِي إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَيَّ الذَّنْبِ تَوْبَةً فَأَتِي وَعِزَّتِكَ مِنَ النَّادِمِينَ

الهی، اگر پشیمانی از گناه، توبه است، پس به عزتت قسم که من از پشیمانانم

وَإِنْ كَانَ الْأَسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَأَتِي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

و اگر استغفار از خطاها موجب ریزش گناهان است، من واقعاً از استغفارکنندگان هستم

لَكَ الْعُتْبَىٰ حَتَّىٰ تَرْضَىٰ.

تو سزاواری که مرا عتاب کنی تا راضی شوی

إِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تَبَّ عَلَيَّ

الهی، قسم به قدرتی که بر من داری، توبه ام را بپذیر

وَبِحِلْمِكَ عَلَيَّ اعْفُ عَلَيَّ

و به بردباری ات بر من قسم، که از من درگذر

وَبِعِلْمِكَ بِي اِرْفُقْ بِي.

و به آگاهی ای که از [اعمال] من داری سوگند که با من مدارا کن

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَىٰ عَفْوِكَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ

الهی، تویی آن کس که به روی بندگانت دری به سوی عفوَت گشودی و آنرا «توبه» نامیدی

فَقُلْتُ: ﴿تَوَبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا﴾

و فرمودی: ﴿بِهِ پيشگاه خداوند توبه کنید، توبه‌ای خالص و واقعی!﴾

فَمَا عُدْرٌ مَنْ أَعْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ؟

با این وجود، کسی که از ورود به این در غفلت کرده — در حالی که آن را به رویش گشوده‌اند — چه

عذری دارد؟!

إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبْحَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ.

الهی، اگر سرزدن گناه از بنده‌ات زشت است، پس [مرا ببخش که] عفو از جانب تو نیکو باشد

إِلَهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ

الهی، من اولین کسی نیستم که نافرمانی تو را کرده باشد و توبه‌اش را پذیرفته‌ای

وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجُدَّتْ عَلَيْهِ

و [نخستین کسی نیستم که] به درگاه کرم‌ت آمده باشد و به او احسان نموده‌ای

يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ

ای فریادرس بیچارگان!

يَا كَاشِفَ الضَّرِّ

ای برطرف‌کننده سختی‌ها!

يَا عَظِيمَ الْبِرِّ

ای آن که نیکی‌اش عظیم است

يَا عَلِيمًا بِمَا فِي السِّرِّ

و ای آن که از نهان آگاه است

يَا جَمِيلَ السِّتْرِ

و ای آن که پرده‌پوشی‌اش زیباست

اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ

جود و کرم‌ت را شفیع درگاهت قرار داده‌ام

وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ

و به درگاهت و ترحم‌ت، به سوی تو توسل جسته‌ام

فَاسْتَجِبْ دُعَائِي

پس دعایم را اجابت کن!

وَلَا تُخَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي

و امیدم به حضرتت را ناامید مساز

وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي

و توبه‌ام را بپذیر

وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي

و خطاهایم را بپوشان

بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ

به مَنّت و كَرَمَت

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.